

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Pavla Tomana,, JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta, v trestnej veci proti obvinenému **J. Š.**, vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 4 T 7/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2009 v Bratislave, dovolanie, ktoré podal obvinený J. Š., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2007, sp. zn. 3 To 14/2007, a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného J. Š. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 23. februára 2007, sp. zn. 4 T 7/2005, bol obvinený J. Š. uznaný za vinného z trestného činu všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Tento trestný čin spáchal v podstate tak, že

v nezistenom čase na neznámom mieste zhotovil nástražný výbušný systém z cca 0,5 kg výbušnej zmesi trinitrotoluénu, kovových guľičiek a valčekov uložených do obalu z 5 mm hrubého plechu v tvare kvádra; dňa X. tento umiestnil do poštovej schránky Ing. Z. S. vo vchode na prízemí obývaného panelového domu v N. Z. na C. ul. č. X. a okolo X..00 hod. ho diaľkovo bezdrôtovo aktivoval následne čoho došlo k explózií; detonačná vlna preborila panelovú stenu prízemného bytu M. D. zdržiavajúcej sa v kúpeľni, pričom táto utrpela veľmi rozsiahle zranenia následkom čoho zomrela; Ing. Z. S. otvárajúca poštovú schránku pri explózií utrpela rôzne zranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou od 26. júla 2004 do 6. decembra 2005, a aj ochrnutie tvárového nervu a ochrnutie ľavej ruky; pritom explóziou na dome a jeho zariadení vznikla aj materiálna škoda 406 097 Sk.

Za tento trestný čin uložil krajský súd obžalovanému podľa § 179 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody na štrnásť rokov a na jeho výkon ho zaradil podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň podľa § 55 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí (predmetov opísaných vo výroku rozsudku), pričom podľa § 55 ods. 6 Tr. zák. deklaroval prechod ich vlastníctva na štát. Krajský súd ďalej podľa § 228 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu V. Z. P. v B., pobočke v N. Z., v sume 260 811 Sk, K. P. v B. v sume 358 271 Sk, S. P. v B., pobočke v N. Z., v sume 59168 Sk, E. D. v sume 12710 Sk a Ing. Z. S. v sume 130 055 Sk; podľa § 229 ods. 2 Tr. por. poškodená Ing. Z. S. so zvyškom jej nároku na náhradu škody bola odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach, na toto konanie podľa § 229 ods. 1 Tr. por. bol s jeho nárokom na náhradu škody v celom rozsahu odkázaný aj poškodený Ing. D. B.

Rozsudok krajského súdu podľa § 139 ods. 1 písm. b/, alinea cc/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27. júna 2007, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 To 14/2007, podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného a krajského prokurátora zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému a jeho obhajcovi doručený 20. novembra 2007.

Krajský súd v Nitre predložil dňa 23. decembra 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. Š. prostredníctvom obhajcu na Krajskom súde v Nitre dňa 15. júla 2008, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2007, sp. zn. 3 To 14/2007. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por. a v § 374 ods. 3 Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací dôvod uvedený v § 374 ods. 3 Tr. por. predpokladá (chybné) konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Tieto dovolacie dôvody odôvodnil aj tým, že si je vedomý právnej skutočnosti danej § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t.j. že dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť, t.j. že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Pokiaľ teda v obsahu dovolania poukazuje na skutočnosti,

ktoré súvisia s možnou aplikáciou § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, uvádza dovolaciemu súdu, že na tieto skutočnosti poukazuje len nepriamo a to v tom v zmysle, že pokiaľ by v konaniach a rozhodnutiach napadnutých jeho dovolaním primárne nedošlo k vzniku právnych skutočností, ktoré sú ako dovolacie dôvody uvedené v článku III. jeho dovolania a súčasne sú aj dostatočne zdôvodnené v obsahu dovolania, nemohol by Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí a ani následne Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd vo svojom rozhodnutí tvrdiť, resp. potvrdzovať, že reťaz nepriamych dôkazov preukazuje záver o jeho vine a súčasne bez rozumných pochybností vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Ďalej v dovolaní uviedol, že od prvých úkonov trestného konania až do právoplatného skončenia veci popieral a naďalej aj popiera spáchanie skutku z ktorého bol uznaný za vinného rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4 T 7/2005 z 23. februára 2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uvedené dovolacie dôvody odôvodnil prednášanou obhajobou v rámci svojho výsluchu ako podozrivej osoby (kde citoval svoje tvrdenia o čase a miestach, kde sa v inkriminovanom čase zdržiaval alebo pohyboval, vrátane osôb, ktoré stretol) ďalej prednášanou obhajobou v rámci výsluchu v prípravnom konaní (kde rozoberá svoju obhajobu pred vyšetrovateľom a sudcom Okresného súdu v Nitre – 2. augusta 2004 - a podrobne a chronologicky mapuje časový sled udalostí, osoby, ktoré stretol, obsah televízneho spravodajstva na kanáloch Markízy a TV JOJ, ako aj skutočnosti týkajúce sa kontaktov jeho bývalej manželky s podozrivými osobami, ktoré navrhoval preveriť), a konečne svoje dovolanie odôvodňoval s poukazom na to, ako v rámci svojho práva na obhajobu už v prípravnom konaní vyšetrovateľovi zasielal úradnou poštou z väzby písomnosti z 15. augusta, 30. augusta a 8. septembra 2004, ktoré však vo vyšetrovacom spise založené nie sú. Týmito podaniami súčasne vyšetrovateľovi navrhoval vykonať dôkazy (obsah týchto podaní chronologicky konkretizuje). Preto ešte počas prípravného konania vyšetrovateľa žiadal, resp. vyšetrovateľovi navrhoval vykonať najmä nasledovné dôkazy, ktoré mohli svedčiť tak v jeho prospech ako aj v jeho neprospech, a to: (nasleduje doslovná citácia textu z dovolania obvineného),

„ - vypočúť obyvateľov C. ulice č. X. v N. Z. k tomu, či by mohli potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosť spočívajúcu vtom, že som sa v čase spáchania skutku nachádzal na mieste jeho spáchania;

- vypočúť obyvateľov N. č. X. v Š. k tomu, či by mohli potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosť že som bol v čase spáchania skutku doma vo svojom byte nachádzajúcim sa na N. č. X. v Š.;

- na základe mnou uvádzaných a/alebo naznačených indícií som označoval aj iné osoby, ktoré mohli mať záujem na spáchaní skutku, pričom išlo o arabov a policajtov s ktorými moja bývalá manželka – poškodená – Ing. Z. S. udržiavala a udržiava kontakty a súčasne som v tomto smere odkázal na spis OS v Nových Zámkoch, kde sa nachádzajú aj fotografie mnou spomínaných arabov. Jedným z týchto policajtov, s ktorými sa moja bývalá manželka stýkala, bol práve T. S. – policajt OO PZ Šaľa, ktorý sa dňa: 27.07.2004 zúčastnil vykonania mojej domovej prehliadky v Šali avšak v zápisnici o jej vykonaní (č.l. 39 a až 45) nie je tento zapísaný a práve tento policajt zavolať pri predmetnej domovej prehliadke vyšetrovateľa nabok, aby som nepočul o čom hovoria;

- vykonať môj test na detektore lži, ktorému som ochotný sa podrobiť;

- vykonať domovú prehliadku a ďalších priestorov, ktoré patria rodičom a rodine mojej bývalej manželky.

Dovolaciemu súdu predkladám, ako dôkaz vo vzťahu k existencii mojich podaní adresovaných vyšetrovateľovi ako aj ich obsahu, môj list, resp. podanie zo dňa 15.08.2004.“

V nasledujúcej časti dovolania obvineného – v rozsahu 66 strán – cituje ťažiskové dôvody, prečo krajský súd dňa 20. decembra 2005 správne vrátil vec prokurátorovi na došetrenie, ďalej dôvody uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým toto uznesenie zrušil a prikázal krajskému súdu vo veci konať. Následne opäť poukázal na svoje podania v rámci práva na obhajobu, vrátane žiadosti o prešetrenie nedostatkov vo vyšetrovaní, ktoré krajský súd nerešpektoval a ktoré viedlo k tomu, že nevypočutie svedkov a nevykonanie úkonov poukazuje na jednostranne vedené vyšetrovanie, ktoré bolo ovplyvnené spomínaným T. S. – príslušníkom OO PZ Šaľa; potvrdenia potvrdzujú, že nezhody s bývalou manželkou riešil oficiálne cez políciu a súdy; ďalšie výsluchy mohli potvrdiť, že bývalá manželka viedla neusporiadaný život a motív na spáchanie tohto skutku malo určite viacero iných ľudí.

V nadväznosti na tieto tvrdenia cituje a komentuje svoje ďalšie podania adresované krajskému súdu na vykonanie dôkazov, cituje a hodnotí výpovede jednotlivých svedkov vyslúchnutých vo veci, vyslovuje svoje názory k jednotlivým tvrdeniam v znaleckých posudkoch, komentuje činnosť inšpekčných orgánov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, predkladá

dovolaciemu súdu „evidenčnú kartu korešpondencie odsúdeného J. Š.“ z ktorej vyplýva aj to, že nikde v jej obsahu sa nenachádza skutočnosť z obsahu ktorej by vyplývalo, že by sa mu akákoľvek korešpondencia z obdobia prípravného konania vrátila naspäť ako nedoručená, a teda ako nedoručené sa mu nevrátili späť ani predmetné podania zo dňa; 15.08.2004, 30.08.2004 a zo dňa 8. septembra 2004.

Ďalej obvinený vo svojom dovolaní cituje procesné ustanovenia upravujúce konanie súdov oboch stupňov, najmä súdu odvolacieho, ktorý nesplnil svoju revíziu povinnosť, čím porušil všetky ustanovenia Trestného poriadku a záruky obsiahnuté v článku 6 ods. 3 Dohovoru zabezpečujúce právo na obhajobu .

Z týchto dôvodov obvinený J. Š. vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyslovení porušenia zákona z vyššie uvedených dôvodov, zrušil napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a Krajskému súdu v Trenčíne prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa dňa 19. decembra 2008 vyjadril k obsahu uvedeného dovolania krajský prokurátor v Nitre. Predovšetkým poukázal na to, že

s údajným porušením práva na obhajobu obvineného v súvislosti s postupom vyšetrovateľa podľa §166 ods. 1 a nasl. v tom čase platného Trestného poriadku sa vysporiadal už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení, sp. zn. 3 To 57/2006 z 31. mája 2006, pričom ostatné okolnosti uvádzané obvineným sa týkajú vyhodnotenia skutkového stavu súdom, čo nie je dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Vzhľadom na to, že považuje rozsudok krajského súdu v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za zákonný, navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t.j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou – treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy a navyše aj bez toho, aby ich mohol podľa základných zásad trestného konania, najmä ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolateľ síce v odôvodnení dovolania uviedol, „že si je vedomý právnej skutočnosti danej § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť, t.j. že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu“, ale napriek tomu – ako je vyššie zhrnuté – celý obsah dovolania sa v maximálne možnej miere týka skutkových zistení, tzn. vykonaných alebo nevykonaných dôkazov, hodnotenia jednotlivých dôkazov a dôkazných prostriedkov súdmi oboch stupňov (dokonca dovolaním nenapadnuteľného uznesenia o vrátení vecí na došetrenie). Tento postup vyúsťuje do hodnotenia záveru o vine obvineného, ktorý súdy oboch stupňov urobili na základe (iba) nepriamych dôkazov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto znovu pripomína, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné ani nepriamo, prostredníctvom iných dovolacích dôvodov vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Dovolateľ síce v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, resp. že išlo o chybné konanie na súde prvého stupňa, pričom vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku, ale žiadny z týchto dôvodov nebol naplnený.

Ako bolo uvedené vyššie, podané dovolanie len formálne odkazuje na tri uvedené ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, bez akejkoľvek vecnej argumentácie. V skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil. Treba len pripomenúť, že tieto dôvody dovolania obvinený priebežne uplatňoval v rámci celého konania pred súdom prvého a druhého stupňa, vrátane podaného odvolania. Súdny oboch stupňov sa s nimi vysporiadali, ako to vyplýva z obsahu ich rozhodnutí.

Skutočným obsahom dovolania obvineného, tak ako je to rozvedené vyššie, sú jeho námietky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdov oboch stupňov a k hodnoteniu vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, čo všetko malo mať za následok pochybnosti o jeho vine vo vzťahu k trestnému činu všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 1 Tr. por.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania pripomína, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať (aj vtedy), ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní. Preto Trestný poriadok dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietat' nesprávnosť zisteného trestného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania, pričom dovolateľ práve tieto skutkové okolnosti spochybňuje a uplatňuje ich nepriamo, ako osobitný dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. O tento dôvod by išlo v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo.

Odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu - a tým aj možnosť procesných strán poznať mieru splnenia revíznej povinnosti odvolacím súdom v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. - je síce schematické (najmä opakované konštatovanie latinského pojmu „rezultát“ = slovensky „výsledok“, vo vzťahu ku všetkým relevantným výrokom prvostupňového rozsudku, čo nevyznieva priliehavo), napriek tomu, jeho skutkové i právne závery sú vyjadrené jednoznačne. Zákonným dôsledkom toho bolo, že odvolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietol. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia však nie je prípustné (§ 371 ods. 6 Tr. por.).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., resp. § 374 ods. 3 Tr. por. dovolací súd musel dovolanie obvineného J. Š. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. apríla 2009

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová

JUDr. Harald S t i f f e l, v. r.
predseda senátu

